a facie ignis: sic pereunt peccatores a facie dei. Quid ergo est faciendum ne dyabolus nos sagittet et occidat? Certe balneū intremꝰ. Istud balneū est cōfessio in qua et p quā lauari debeꝰ ab ōni sorde peccati. Sꝫ oportet speculū politū tenere. i. sacrā scp̄turā in manu tua. i. debes libēter sermōes audiē et v̄ba edificatoria in q̄bꝫ poteris pericula p̄cauere et sagittas dyaboli expellere Sꝫ dic m̄ quō? Ecce viā. Cum arcꝰ dyabolicꝰ ꝯ animā tuā p aliquā tēptationē tetēdit̄ inuolue totū corpus tuum. i. q̄dq̄d fecisti cogitando delectādo ꝯsētiendo in balneo ꝯfessiōis et peccatū euanescet. Cū v̄o mūdatus fuerit et dyabolus occisus id ē deuictꝰ indue te vestimētis tuis. i. bonis v̄tutibus quas in baptismo recepisti et p ge ad domū cōsciētie tue et extr̄he corpus defuncti. i. in q̄bus peccatis caro tua a via veritatis deuiabat. Et tunc carnē igne penitētie cōbure et ossa. i. peccata inueterata anihilent̄. Et sic p̄vētū. i. cordis amaritudinē expellā? Et poteris v̄ginē ducere. i. carnē a vitijs purgatā p ignē d̄ine mīe et grē. et plem. i. bonas v̄tutes p cōsequēs generaē p quā poterit ad eternū brauiū p̄uenīē. Qd nobis cōcedat etc.

De oībus rebꝰ cū ꝯsensu et p uidētia semp agēdis Ca. ciij.

Domitianus regnauit prudēs valde et p oīa iustus Quoniā nulli parcebat quin per viaꝫ iusticie transiret. Accidit semel dū in mēsa sedēt venit q̄dā mercator et ad ianuā pulsauit Janitor v̄o portā aperuit et q̄d ei placeret quesiuit At ille. Mercator sū. aliq̄ habeo ad vēdendū vtilia p p̄sona impatoris. Janitor hec audiēs eū introduxit Ille v̄o īpatorē satis humiliter salutauit. Ayt ei īpator. Rm̄e q̄le mercatoriū ad vēdendū habes? Et ille. Dn̄e tres sapiētias Qui ayt Et quō m̄ dabis quālibet sapiētiā? Et ille Pro mille florenis. Ayt rex. Et si sapiētie tue m̄ nō p̄sunt: pecuniā meā p̄do. Ayt mercator Dn̄e si sapīe mee in vobis locū nō obtinēt: pecuniā reddā. Ayt īpator. Optime dic. Dic mō m̄ sapiētias q̄s m̄ vēdere vel Et ille. Dn̄e: p̄ma sapiētia ē ista Quicq̄d agas prudēt̄ agas et respice finē Secūda ē ista Nūq̄ viā publicā dimittas ꝓpt̄ semitā. Tercia sapiētia ē ista. Nūq̄ hospitiū ad manēdū de nocte in domo alicꝰ accipias vbi dn̄s domꝰ est senex et vxor iuuēcula. Hec tria custodias et bene tibi erit. Rex dedit ei p q̄libꝫ sapiētia mille florenos et p̄mā sapiētiā scꝫ Quicq̄d agas etc. fecit scribi in aula. in camera et in ōnibꝫ locis in q̄bus ambulaē solebat et in mappis in q̄bus comedebat. Post hec cito q̄ tam iustus erat multi de imperio ꝯ eū ꝯspirabāt vt eū occiderēt. et q̄ p viā potētie h̄ adīplē nō poterāt: cū barbitōsoē eiꝰ loq̄bā? vt cū barbā eius raderet: guttur eius scinderet et mercedē haberet Barbitōsor vero accepta ab eis pecūia fidelit̄ adimplere promisit. Cū vero īpator radi deberet: barbitōsor barbā lauit Et dū incepit radere respexit in feius vidit manutergiū circa collū eius in quo erat scriptū. q̄cq̄d agas prudēt̄ agas sꝫ respice finē. Cū barbitonsor scripturā legisset: intra se cogitabat Hodie sū ꝯductꝰ vt istū hominē occidā si hoc fecero: finis meꝰ erit pessimꝰ quia morte turpissima ero ꝯdēpnatꝰ quia quicq̄d agas bonū est respicē finē vt dicit ista scp̄tura Statī manꝰ eius inceperūt tremere ita q̄ nouacula de manibus eius cecidit Hoc percipiens rex ayt. Dic mihi quid tibi ē? Et ille O domine miserere mei. hodie sū conductus propter preciū te occidere. A casu sicut deus voluit scripturā manutergij legi. scilicet. quicquid agas. etc. statim consideraui q̄ finis meꝰ esꝫ mors turpissima: iō manus mee tremebāt Impator cū h̄ audisꝫ intra se cogitabat Prima sapīa vitā meā saluauit bō hora p̄ciū p ea dedi Et ait barbitōsori Ammō sis fidel. tibi

remito. Satrape imperij hec videntes quod
non poterant per illam viam eum occidere inter
se tractabant quo eum occiderent ad inui
cem dixerunt. Tali die recedet versus illam
civitatem simus illo die in semita abscondi
ti per quam transitum faciet et eum occidamus.
At illi. Bonum est consilium. Rex eodem tempore
versus civitatem preparabat se Et cum equitas
set usque ad semitam illam Dixerunt ei sui
milites Domine bonum est per istam semitam tran
sire quam per latam viam quia propinquus est. Rex in
tra se cogitabat. secunda sapientia erat
quod numquam viam publicam propter semitam di
mitterem sapientiam meam tenebo. dixitque
militibus suis Nolo viam publicam di
mittere Vos ergo qui vultis per semitam pergere
ite et omnia in aduentu meo preparate. Illi
vero per semitam prexerunt et inimici regis
cum essent in semitis credebant quod rex inter
eos esset omnes surrexerunt. et quotquot ve
nerunt occiderunt. Rex cum hec audisset ait
inter se. Iam secunda sapientia mea vitam
meam saluauit. Illi de impio videntes
quod per illam astuciam eum occidere non pote
rant intra se conspirabant quo eum necarent
dixerntque inter se. Tali die manebit in
domo illius in qua omnes nobiles hospitantur
quia aliud non est pro eo hospicium Conuenia
mus precio cum hospite et vxore et cum impa
tor in stratu suo iacuerit illum occida
mus. At illi: Bonum est consilium. Cum vero rex
ad illam civitatem venerat in eadem domo
hospitatus erat. Fecit ad se vocari hos
pitem domus cum eum vidisset apparuit senex
valde. Ait imperator Numquid vxorem ha
bes? Et ille. Etiam domine Qui ait. Ostende
de mihi eam Quam cum rex vidisset apparu
it iuuencula habensque .xviij. annos in
etate. Ait rex camerario suo Perge
cito. et lectum meum alibi preparabo quia hic
non manebo At ille. Etiam domine sed iam pa
rata sunt omnia ideo non est bonum alibi iace
re eo quod in tota civitate non est pro nobis
hospicium vtilius. Et ille Ego dico tibi
quod alibi iacere volo Statim camerarius
omnia mouebat Et rex occulte ad alium
locum accessit et militibus suis dixit
Vos qui vultis. hic manere potestis sed
mane ad me accedatis Cum omnes dormi
rent senex cum vxore sua surrexit quia pre
cio conducti erant vt regem dormientem occi
derent et omnes milites occiderunt. Mane
vero surrexit rex et milites suos occisos
inuenit. Ait in corde suo. O si hec iacu
issem: cum alijs necatus fuissem. iam tercia
sapientia vitam meam saluauit. Senem cum vx
ore et tota familia in patibulo suspendi
fecit et quamdiu vixit istas tres sapientias
secum retinuit et vitam beatam finiuit.

Moralizatio

Carissimi. iste imperator potest dici quili
bet bonus christianus qui habet
imperium corporis sui et anime sue
suam animam regere Janitor in porta est volun
tas libera. Nullum est peccatum nisi sit volun
tarium. Mercator qui venit ad portam est
dominus noster ihesus xpus. Juxta illud apo. Ego
sto ad ostium et pulso. si quis aperuerit
mihi intrabo ad eum et cenabo cum eo.
Vnde cotidie vendit tibi pro anima tua tres
sapientias. Floreni sunt virtutes anime.
Prima sapientia scilicet quicquid agas. etc.
Hoc est quicquid facis: primo et principaliter
debet esse propter deum et in omni actu siue temporali
siue spirituali: finem respicias. Juxta illud
proverbiorum Memorare nouissima tua
et in eternum non peccabis Secunda sapientia
nolite viam publicam dimittere propter semi
tam Via publica est via decem preceptorum
quem debes semper tenere vsque ad mortem et
numquam per semitam male vite ambulare si
cut heretici faciunt. Tercia sapientia est
numquam hospicium ad manendum de nocte in
domo alicuius accipias etc. Senex iste
est mundus iste qui habet iuuenculam in
vxorem. i. vanitatem de die in diem oritur in
munda et noua vanitas. Vnde si in mun
do hospitatus fueris sine dubio timen
dum est tibi de morte quia nemo potest deo et
mundo seruire. satrape qui contra regem conspi
rauerant: deones sunt qui semper nituntur homines
spiritualiter occidere Et si non poterunt per se:
loquuntur cum barbitonsore. i. carne que
ad modum barbitonsoris radit omnes pilos
Caro per voluntatem suam radit virtutes
quas in baptismo homo recepit. Sed si homo
ad finem suum respiceret. s. ad mortem quam
morte debemus mori vel vbi vel quando re

cederet a nobis ōmis malus actus.
Studeamꝰ ergo tenē istas tres vtutes
a sic poteriꝰ ad etn̄ bzuiū puenire.

De bnficior meoria. Ca. cnn.

Ovidā miles erat: qui sup oia
venari dilexit. Accidit vno die
rū qd venādō prext. Occurrit
leo claudicās a pedē militi ostendit.
Miles vo de equo dñdit a spinā aut
tam de eiꝰ pede extraxit a vnguētum
vulneri apposuit a sanatꝰ ē leo. Post
hoc vero rex illius rgni in eodē neōze
a casu venabat a illū leonē accepit
a multis āmis secū nutriuit. Miles il
le cōtra regē forefecit a ad eandē fo
restā fugam petijt vbi oēs trāseūtes
spoliauit a occidit. Rex vo illū capti
uauit a cōtra eū sētētiā dedit vt leoni
daret ad deuorandū a q̄ nihil aliud
ad comedēdū ei daret ad hoc vt mili
tē deuoraret. Miles vo cū in foueam
esset piectꝰ multū timuit exspectāsq;
horā quādo deuoraret. Leo vo eū inti
me respexit a cū noticiā eiꝰ haberet:
applausū ei fecit. a septē diebꝰ sine ci
bo remāsit. Rex vo cū hoc audisset ad
mirabat. fecit militē de fouea extra
hi. a ait ei. Dic mihi karissime quo po
teist hoc ee q̄ leo tibi nō nocuit. Qui
apt. domine a casu p forestā eqtaui
leo iste claudicans mihi occurrebat
Ego vo spinā de pede eius extraxi a
vulnꝰ sanauī. Et ideo vt credo mihi
pepcit. Ait rex. Exq̄ leo nō nocuit ti
bi. ego tibi percā. āmō studeas vitā
tuā corrigē. Ille vo gracias regi red
didit a post hoc in oibꝰ ē emēdatꝰ a
finiuit vitā suā i pace. Moralizacō
Carissimi miles iste q̄ venatꝰ ē.
est hō mundanꝰ q̄ cotidie studet
quo hō mūdana poterit acq̄rere. Leo
claudicans est totū genus humanū
qd p pcē; primi parētē claudicabat
antoq̄ spina id est peccatū originale
per baptismū erat extractū. a cū vn
guento bonarū vtutū saluatū. Post
hoc miles cōtra regē deū ōmipotentē
surgit quotiens mōrtit peccat a vir
tutibꝰ spoliat quas in baptismo re
cepit. ꝗ leo scz genꝰ humanū capit
q̄tiens diuinis preceptis obliga² a ī
foueā penitētie proijcit. Si vo miles
homo peccator in eadē fouea proiciꝰ
malū corpis ei eueire pōt a ecclo n̄ q̄
salutē aīe pōt pmereri. Quānob etc.

De vicissitudine cuiuslibz hom. a
p̄sertim recte iudicātiū.

Capitulū centesimū quintum.

Theodosius regnauit prudens
valde. q̄ lumē oculorū amise
rat. qui quandā legem dedit
q̄ quedā cāpana in palacio esset posi
ta. Et quicūq̄ causā aliquā tractare
haberet: cordā cāpane pr̄ijs mani
bꝰ pulsaret. Ad cuius pulsationē iu
dex q̄ ad hoc esset ostitutꝰ descēderet et
vnicuq̄ iusticiā facēt. Erat autē q̄
dā serpens q̄ sub corda cāpane midū
fecerat. Et ista tēpus breue pullos
produxit. et cum pulli ambłare pote
rāt pererexit quodā die ad spaciādum
cū pullis extra ciuitatē. Cū vo spēs
absēs esset: bufo midū eiꝰ intrauit a oc
cupauit. Serpēs cum pullis redies a
bufonē midum occupantē videns cō
tra eū pugnit q̄ bufonē deuicere nō
poterat. et sic bufo midū occupauit.
Serpens cū hoc vidisset caudā suā cir
ca cordā campane inuoluit a fortiter
traxit ac pulsauit. acsi diceret. Descē
de iudex a fac m̄ iusticiā. q̄ iniuste bu
fo midū meū occupat. Iudex cū cāpa
nā audisset descēdit neminē videns: ite
rato ascendit. Hoc videns serpens:
iterū pulsauit. Iudex hoc audiens de
scēdit a cū serpētē cordā trahētem vi
disset a bufonem locū eius occupantē
ascēdit. a totū regi denūciauit. Apt
ei rex. Descēde a ñ tm̄ bufonē expelle
q̄ illū occidet spēs locū suū occupet
qd a factū ē p oia. Post hō vno die
ex cū rex in stētu suo iacuisset spēs ca
merā suā intrauit. pōnsq̄ in ore suo
lapidē p̄ciosū. Hoc cū vidisset seruī
regi dixerūt de introitu spētē. Ac ille
Nolite eū impedire. Credo q̄ nullū